

«Ἡ Ῥωμανία κι ἂν πέρασεν, ἀνθεῖ καὶ φέρει κι ἄλλο»

■ Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπέτειος τῶν Νικητηρίων (15/28.10.1940)

Ὅλοι στὴν Πρῶτη Γραμμὴ*

ΟΤΑΝ τὸ πρωῒνὸ τῆς Δευτέρας 28 Ὀκτωβρίου 1940 οἱ σειρήνες σὲ ὅλη τὴν Χώρα ἤχησαν σκορπίζοντας τὸ θλιβερὸ μήνυμα ἐνὸς ἄδικου πολέμου, ταυτόχρονα διαλαλοῦσαν ἓνα μεγάλο μήνυμα-γνώρισμα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς σὲ δύσκολες περιστάσεις: **Τὸ μήνυμα τῆς ἐνότητας. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες μαζί στὴν πρώτη γραμμὴ.**

Δὲν ἦταν εὐκαιριακὴ αὐτὴ ἡ συμπεριφορὰ. Ἦταν θησαυρὸς κρυμμένου στὶς καρδιὲς τῶν Ἑλλήνων καὶ ξεχειλίσε μὲ κάθε τρόπο:

- Ὅταν ὁ τότε Πρωθυπουργὸς ἔλαβε τὸ διάταγμα ἐπιστράτευσης γιὰ νὰ τὸ υπογράψει, σὰν συνέπεια τοῦ ἱστορικοῦ «**ΟΧΙ**» ποῦ εἶπε «ὡς ἐντολοδόχος τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅπως ὑπεραμυνθῆ τῆς Πατρίδος» (Ἀδ. Κύρου), ἔκανε πρῶτα τὸ σταυρὸ του καὶ εἶπε: «**Ὁ Θεὸς σώζει τὴν Ἑλλάδα**» (Διον. Κόκκινος).

- Ἡ καταληκτικὴ φράση τοῦ πρώτου πολεμικοῦ ἀνακοινωθέντος ἀποδεικνύει περίτρανα τὸ ἠθικὸ μεγαλεῖο τοῦ λαοῦ μας: «**Αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους**».

- Τὰ ἐκδοθέντα διαγγέλματα τῆς Ἡγεσίας τῆς Χώρας, ἐμπνέονται ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἀρχές: «**Μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὰ πεπρωμένα τῆς Φυλῆς, τὸ Ἔθνος σύσσωμον καὶ πειθαρχοῦν ὡς εἰς ἄνθρωπος θὰ ἀγωνισθῆ ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, μέχρι τῆς τελικῆς νίκης**». Καὶ «**ἡ στιγμή ἐπέστη ποῦ θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν τιμὴν τῆς**».

Τὸ «**Μολὼν λαβὲ**» τοῦ Λεωνίδα, «**τὸ δὲ τὴν Πόλιν σοι δοῦναι οὐτ' ἐμὸν ἐστίν, οὔτε ἄλλου τῶν κατοικοῦντων ἐν αὐτῇ**» τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τὸ «**Ἐλευθερία ἢ Θάνατος**» τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ καὶ ὅλων τῶν ξεσηκωμένων, ξαναζοῦσαν στὶς καρδιὲς τῶν Ἑλλή-

νων μὲ τὸ ἥρωϊκὸ «**ΟΧΙ**», ποὺ ἐπαναλαμβάνονταν ἀπὸ τὰ χεῖλη ὄλων, ὡς παιάνας νίκης.

* * *

Μία νίκη, γιὰ τὴν ὁποίαν ἐδίδοντο σκληρὲς μάχες, ὄχι μὲ λόγια, εὐχὲς ἢ κάπου μακριά. Ἄλλα **ὄλοι στὴν πρώτη γραμμὴ**:

-Πρῶτα ἀπὸ ὄλους **οἱ ἥρωϊκοὶ στρατιῶτες μας**, μὲ τὴν λόγχη στὰ χέρια, μὲ ψυχὴ γεμάτη Ἑλλάδα καὶ γερὰ στήθη ὄλο ἐνθουσιασμό, νὰ γεμίζουν τὶς γύρω κορυφὲς μὲ τὴν ἰαχὴ τῆς δόξας **ΑΕΡΑ!** Ἀδιάφοροι γιὰ τὶς κακουχίες, ἀτρόμητοι μπροστὰ στὸν θάνατο. Καὶ ἡ πίστη τους; **«Μὲ τὴν Μεγαλόχαρη πάντα ἐμπρὸς»** καὶ ἡ σχετικὴ ἀπεικόνιση βρισκόταν ἀκόμη καὶ στὰ χαρακώματα.

-Κοντὰ στοὺς λεβεντόκορμους στρατιῶτες μας καὶ τοὺς ἀετόφτερους τσολιάδες μας, **οἱ λυγερόκορμες μὲ τὴν γενναία καρδιὰ Ἑλληνίδες!** Ἡλικιωμένες, ὄριμες, κοριτσόπουλα, μὲ τὸν ἥλιο καὶ τὴν παγωνιά νὰ ἔχουν ἀφήσει τὰ σημάδια τους στὶς ὁμορφες καὶ καθαρὲς μορφές τους. **Οἱ γυναῖκες τῆς Πίνδου.** Δίπλα στοὺς στρατιῶτες μας, φορτωμένες μὲ κιβώτια γεμάτα τρόφιμα, φάρμακα, ἐφόδια, ὄπλισμὸ καὶ κυρίως πυρομαχικά.

-Μαζὶ μὲ τοὺς στρατιῶτες μας, πολὺ κοντὰ, δίπλα τους, οἱ ἥρωϊκὲς **ἐθελόντριες ἀδελφὲς νοσοκόμες**, γιὰ νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους, νὰ ἀνακουφίζουν τὸν πόνο, μερικὲς φορὲς νὰ σώζουν ἀπὸ τὸν θάνατο. Ἄρκετὲς ἀπὸ αὐτὲς βρῆκαν ἥρωϊκὸ τέλος.

-**Οἱ κάτοικοι** τῶν ὄρεινῶν χωριῶν **τῆς Πίνδου**, ἀλλὰ καὶ **τῆς Βορείου Ἡπείρου μας**, πολλὰ πρόσφεραν στὸν Ἑλληνικὸ Στρατό, σὰν ὁδηγοὶ στὶς κακοτοπιές, στὰ δύσκολα μονοπάτια, ποὺ ὁδηγοῦσαν στὸν προορισμὸ τῶν στρατιωτικῶν μας μονάδων.

* * *

Καὶ πολλὰ ἄλλα ἔχουν συμβεῖ **στὴν πρώτη γραμμὴ**, χωρὶς νὰ λησμονοῦμε καὶ τὶς μεγάλες ὑπηρεσίες ποὺ πρόσφερε στὸν ἀγῶνα **ὄλος ὁ ἐλληνικὸς λαός**, ἠλικιωμένοι, γυναῖκες καὶ παιδιὰ στὰ μετόπισθεν.

Θὰ κλείσουμε μὲ μία πολεμικὴ ἀνταπόκριση στὴν ἐφημερίδα «Ἀθηναϊκὰ Νέα» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης:

● Ἐπρόκειτο σὲ ἓνα Σύνταγμα στὸ μέτωπο νὰ παρασημοφορηθοῦν ὀρισμένοι ἄνδρες ποὺ διακρίθηκαν ἰδιαίτερα στὶς ἐπιχειρήσεις. Ἀνάμεσά τους καὶ ἓνας στρατιώτης χαμηλοῦ ἀναστήματος. Ἦταν ὁ σαλπικτῆς τῆς Μονάδας. Τὸ ἥρωϊκὸ κατόρθωμά του; Χρειάσθηκε τρεῖς ὥρες νὰ ἐπιτιθεταὶ συνεχῶς τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ ἥρωάς μας σάλπιζε «προχωρεῖτε» τρεῖς ὀλόκληρες ὥρες χωρὶς διακοπὴ, ὥστε νὰ ματώσουν τὰ

χείλη του, νὰ συνεχίζει μὲ ματωμένα χείλη καὶ τελικὰ νὰ καταλήξει στὸ
ιατρεῖο ἐκστρατείας.

*Ἄθάνατη ἑλληνικὴ ψυχὴ!
Ἄθάνατοι... ἥρωες!*

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος» Χριστιανικῆς Στέγης Καλαμάτας, ἀριθ. 452, Ὀκτώβριος
2010, σελ. 192-193.